

Sygn. akt – IX Ka 325/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w składzie:

Przewodniczący – S.S.O. Rafał Sadowski

Protokolant – st. sekr. sąd Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w T. (...) G. R.,

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2020 r.

sprawy **B. P.** – oskarżonej z art. 177§1 kk,

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora oraz przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego,

od wyroku Sądu Rejonowego w G. (...)z dnia 19 marca 2020 r., **sygn. akt (...)**,

I. zaskarżony wyrok w całości utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżyciela posiłkowego M. K. z obowiązku zapłaty kosztów postępowania odwoławczego i całością wydatków w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IX Ka 325/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w G. (...)z dnia 19 marca 2020 r., sygn. akt (...)

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

Granice zaskarżenia

Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany	

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków	
---	--

Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Naruszenie art. 7 kpk poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, tj. wyjaśnień oskarżonej oraz zeznań świadków R. P., P. O. oraz M. K..</p> <p>Błędne ustalenie, że oskarżona zachowała szczególną ostrożność przy włączaniu się do ruchu z drogi podporządkowanej ul. (...) na ulicę z pierwszeństwem przejazdu (D. (...)).</p> <p>Naruszenie art. 410 kpk poprzez brak oceny całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego i ustalenie, że oskarżona nie miała możliwości zauważania i uniknięcia wypadku drogowego z motocyklem marki S. (...).</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>W związku z tym, iż wniosek o uzasadnienie złożył tylko pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego M. K., motywy pisemne wyroku ograniczono do odniesienia się do zarzutów wniesionej przez niego apelacji.</p> <p>Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego nie zasługiwała na uwzględnienie.</p> <p>Przedmiotowy środek odwoławczy poruszał przede wszystkim kwestię oceny przez Sąd I instancji materiału dowodowego sprawy. Argumentacja przedstawiona w apelacji nie podważała skutecznie rozumowania, które doprowadziło sąd meriti do wniosku, że B. P. nie</p>		

wyczerpała znamion zarzucanego jej przestępstwa z art. 177 § 1 kk.

Sąd I instancji przeprowadził rzeczowy wywód, w którym odniósł się do zaistniałych na kanwie niniejszej sprawy zawilości w zakresie oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, a wyprowadzone przez ten organ logiczne wnioski zasługiwały na pełną aprobatę.

Skarżący kwestionując ocenę wyjaśnień B. P. oraz zeznań R. P., P. O. oraz M. K., a ściślej wyprowadzone wobec treści ich relacji przez Sąd meriti wnioski przytoczył fragmenty wypowiedzi oskarżonej oraz świadków wywodząc, iż przemawiały one za prezentowaną przez niego tezę, że B. P. nie zachowała szczególnej ostrożności i naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Lektura przywołanych przez autora apelacji wyrwanych z kontekstu wypowiedzi rzeczonych osób w żadnym razie nie potwierdza, by podawany przez niego stan rzeczy miał miejsce. Jeżeli chodzi o wyjaśnienia oskarżonej, to podała ona że dokonała obserwacji jezdni z lewej i prawej strony i wobec braku spostrzeżenia nadjeżdżającego z którejkolwiek z tych stron pojazdu przystąpiła do pokonywania skrzyżowania. W kwestii zeznań R. P. stwierdzić trzeba, że z relacji świadka wynika, iż moment dostrzeżenia przez niego nadjeżdżającego – jak sam świadek wskazuje, a pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego na to się powołuje – z dużą prędkością motoru nastąpił już w trakcie pokonywania przez B. P. skrzyżowania (gdy ich pojazd był już na wysokości wysepki). Co do zeznań P. O. oraz M. K., to nawet

przyjmując, że byli oni w stanie poruszając na motocyklu dojrzeć twarz oskarżonej, z tego, iż w momencie gdy oni ją widzieli nie miała ona wzroku skierowanego w lewą stronę nie można wywodzić, iż nie obserwowała ona należycie sytuacji na drodze i nie zachowała szczególnej ostrożności. Oskarżona jako kierowca była zobligowana do upewnienia się przed podjęciem manewru, czy droga z pierwszeństwem, w którą zamierza się włączyć jest pusta. Tak też B. P. uczyniła. Natomiast trudno byłoby oczekiwać od niej – a to w zasadzie sugeruje skarżący – by w trakcie całości przebiegu manewru obserwowała ona wyłącznie lewą stronę drogi z pierwszeństwem skąd nadjechał M. K..

Stanowiska pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego nie potwierdza także przywołane przez niego orzecznictwo Sądu Najwyższego. Autor apelacji nie wskazał przełożenia przywołanych przez niego fragmentów orzeczeń tegoż Sądu, a także Sąd Okręgowy takiego przełożenia i odpowiadania realiom przedmiotowej sprawy nie odnotował. Trzeba bowiem wskazać, że Sąd Rejonowy w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, a zwłaszcza w oparciu o wydane w sprawie opinie biegłych, ustalił że B. P. nie widziała (ale bynajmniej nie z powodu nienależytego obserwowania drogi!) jadącego z lewej strony motocyklem M. K., a zatem nie była ona w stanie dokonać oceny jego prędkości.

Zarzut opieszałości kierowany przez skarżącego względem sposobu prowadzenia pojazdu przez oskarżoną nie jest zasadny. Przede wszystkim wskazać trzeba, że wbrew temu co podaje w

apelacji pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego czas 6 sekund był to czasu ruchu prowadzonego przez B. P. pojazdu z linii warunkowego zatrzymania pojazdu do miejsca kolizji, a nie do końca skrzyżowania. W przeciwieństwie do tego, co podaje skarżący ustalona przez Sąd Rejonowy prędkość obu pojazdów sugeruje, że B. P. jak kierowca wykazała się ostrożnością odpowiednią do zaistniałych na drodze warunków, natomiast to prędkość prowadzonego przez M. K. motocykla nie była bezpieczna. W tym miejscu wskazać trzeba, że poza obowiązującą w ruchu drogowym zasadą szczególnej ostrożności obowiązuje również zasada ograniczonego zaufania, którą pokrzywdzony naruszył widząc stojący na skrzyżowaniu pojazd i mimo tego nie zwalniając prędkości swojego motocykla, z założeniem, że kierowca samochodu dostrzeże go z dużej odległości i należycie oceni jego prędkość (znacznie przekraczającą dopuszczalną) i w rezultacie zaniecha wjazdu na skrzyżowanie.

Przeprowadzona kontrola instancyjna wykazała, że słusznie Sąd Rejonowy ustalił, że oskarżona B. P. nie naruszyła reguło ostrożności w ruchu drogowym. Jak wynika z akt sprawy B. P. zważając, iż znajduje się na drodze podporządkowanej i zamierza wjechać na drogę z pierwszeństwem zatrzymała swój pojazd celem wykonania obserwacji skrzyżowania, przepuściła jadący pojazd, po czym po obejrzeniu się w lewą i prawą stronę rozpoczęła wykonywanie manewru. Stwierdzić kategorycznie trzeba, że B. P. zachowała - oczekiwaną od niej jako kierowcy - szczególną

<p>ostrożności przy zbliżaniu się do skrzyżowania z drogi podporządkowanej. Prawidłowo Sąd I instancji uznał, że w przedmiotowej sprawie wystąpił przypadek niemożności wywiązania się przez kierującą pojazdem B. P. z obowiązku ustąpienia pierwszeństwa pojazdowi jadącemu z pierwszeństwem, ponieważ – jak wynika z opinii biegłego mgr inż. W. G., której dokonana przez Sąd meriti ocenę Sąd Okręgowy w całości podzielił – oskarżona nie miała możliwości zauważenia motocyklisty. Nie było to jednak – jak sugerował skarżący – wynikiem nieprawidłowego postępowania B. P., lecz prędkości z jaką jechał M. K., która przekraczała dopuszczalną administracyjnie i była niebezpieczna.</p>		
Wniosek		
	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

<i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w G. (...)z dnia 19 marca 2020 r., sygn. akt (...)	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego – wobec wskazanych wyżej racji – okazała się bezzasadna. W konsekwencji Sąd Okręgowy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy, jako prawidłowy i nieobarczony uchybieniami z art. 439 § 1 kpk i art. 440 kpk.	
<i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

<i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk Sąd Odwoławczy zwolnił oskarżyciela posiłkowego M. K. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, a wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu obciążył Skarb Państwa.

PODPIS

Granice zaskarżenia	
----------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w G. (...)z dnia 19 marca 2020 r., sygn. akt (...)		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana